ADMINISTRATĪVĀ APGABALTIESA

Lieta Nr.A420820010
AA43-0334-22/11
ECLI:LV:ADAT:2022:0606.A420820010.12.S

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2022.gada 6.jūnijā

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesnesis referents Ojārs Priedītis,
tiesneses Indra Meldere un Una Mihailova

rakstveida procesā izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Multisport" pieteikumu par Valsts ieņēmumu dienesta 2010. gada 2. novembra lēmuma Nr. 22.4.6/56994 atcelšanu, sakarā ar sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Multisport" un Valsts ieņēmumu dienesta apelācijas sūdzībām par Administratīvās rajona tiesas 2013. gada 10. oktobra spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] Valsts ieņēmumu dienesta (turpmāk – dienests) Muitas audita pārvalde (turpmāk – pārvalde) veica pieteicējas SIA „Multisport" muitas parāda un citu muitas iestāžu administrējamo nodokļu parāda aprēķināšanas, maksāšanas un uzskaites auditu par laika posmu no 2009. gada 1. janvāra līdz 30. jūnijam.

Ar pārvaldes direktora 2010. gada 3. septembra lēmumu Nr. 26.1/45466 (turpmāk – sākotnējais lēmums) pieteicējai papildu nomaksai budžetā noteikts ievedmuitas nodoklis 5661,10 lati, nokavējuma nauda 1318,62 lati, soda nauda 2830,55 lati, pievienotās vērtības nodoklis 1188,84 lati, nokavējuma nauda 276,92 lati un soda nauda 356,65 lati.

Pieteicēja sākotnējo lēmumu apstrīdēja.

[2] Ar dienesta ģenerāldirektora 2010. gada 2. novembra lēmumu Nr. 22.4.6/56994 (turpmāk – pārsūdzētais lēmums) sākotnējais lēmums atstāts negrozīts.

Dienests pārsūdzētajā lēmumā atzinis, ka pieteicēja, importējot velosipēdus no Kambodžas un iesniedzot vispārējo priekšrocību režīma (turpmāk – VPR) A formas sertifikātus Nr. KHLV90440237 un Nr. KHLV90423071, muitas nodokļa aprēķinam nepamatoti piemēroja 0 procentu likmi. Pieteicēja velosipēdus ieveda no Kambodžas uzņēmumiem *Bestway Industrial Co. Ltd* un *Atlantic Cycle Co. Ltd*. Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (turpmāk – OLAF) pārbaudē saistībā ar izcelsmi apliecinošo dokumentu izsniegšanas pamatotību velosipēdiem, kuri no *Bestway Industrial Co. Ltd* un *Atlantic Cycle Co. Ltd* eksportēti uz Eiropas Savienību, konstatēja, ka velosipēdu sastāvdaļu izcelsme tika apliecināta ar B un D formas sertifikātiem, tātad gatavam produktam nav pamata piešķirt preferenciālo izcelsmi un piemērot vispārējās tarifu preferences. Pieteicējas deklarētajai precei ir piemērojama ievedmuitas tarifa līgtā likme 14 procentu apmērā no preču muitas vērtības.

[3] Nepiekrītot pārsūdzētajam lēmumam, pieteicēja vērsās Administratīvajā rajona tiesā, lūdzot to atcelt. Pieteikums pamatots ar turpmāk minētajiem apsvērumiem.

[3.1] Dienests nav ņēmis vērā, ka pieteicēja kā deklarētājs ir rīkojusies labticīgi un ievērojusi normatīvo aktu regulējumu par deklarāciju aizpildīšanu. Pieteicēja preces iegādājās no Vācijas uzņēmuma, kas pievienoja visus nepieciešamos dokumentus, kurus pieteicēja uzrādīja muitas iestādē. Pieteicēja paļāvās uz saņemto dokumentu autentiskumu un iespēju šos dokumentus izmantot preferenciālo atvieglojumu saņemšanai. Pieteicēju nevar vainot par to, kādus dokumentus tai ir izsniedzis Vācijas uzņēmums.

[3.2] Dienests informāciju no OLAF saņēma 2010. gada 15. februārī, bet pieteicēja preces deklarēja 2009. gada 24. aprīlī. Tātad preču deklarēšanas brīdī ne pieteicējai, ne dienestam nebija zināma informācija par dokumentiem, kas apliecina no Kambodžas uzņēmuma *Bestway Industrial Co. Ltd* eksportēto velosipēdu izcelsmi. Pieteicēja preču deklarēšanu veica atbilstoši informācijai, kas bija tās rīcībā. Turklāt pieteicēja ir saņēmusi dienesta 2010. gada 8. novembra vēstuli, kurā norādīts, ka ir uzsākta muitas nodokļu atlaišanas procedūra, vienlaikus dienests ir pieņēmis lēmumu noteikt nomaksai budžetā muitas parādu. Šāda rīcība nav loģiska un pārkāpj labas ticības principu.

[3.3] Pieteicēja sazinājās ar Vācijas uzņēmumu, no kura iegādājās preces, un noskaidroja, ka vairākās Eiropas Savienības dalībvalstīs ir bijuši pārpratumi saistībā ar Kambodžas uzņēmuma izsniegtajiem dokumentiem, uz kuru pamata Kambodžas Ekonomikas ministrija ir noformējusi A formas sertifikātus. Tāpat pieteicēja ir saņēmusi informāciju no Ungārijas muitas iestādes, ka Kambodžas valdība ir sniegusi informāciju, ka tā ir pieļāvusi kļūdas un uzņemas vainu par A formas sertifikāta izdošanu, pēc OLAF pārbaudes nepareizo A formas sertifikātu izdošana ir pārtraukta. Tātad A formas sertifikāts laikā, kad pieteicēja to izmantoja, bija spēkā kā oficiāli izdots valsts iestādes dokuments. Atbilstoši Administratīvā procesa likuma 10. pantam un Eiropas Savienības Tiesas judikatūrai iestādes kļūda nevar radīt pieteicējai nelabvēlīgas sekas.

[3.4] Dienests neiepazīstināja pieteicēju ar OLAF sniegto informāciju, tā pārkāpjot pamatojuma principu un ierobežojot pieteicējas tiesības pilnvērtīgi aizstāvēt savas intereses. Tas ir būtisks procesuāls pārkāpums, kas pats par sevi ir pamats pārsūdzētā lēmuma atcelšanai.

[3.5] Pieteicēja nav apzināti sniegusi nepatiesu informāciju nodokļu deklarācijās un nav pārkāpusi nodokļu likumu normas.

[4] Ar Administratīvās rajona tiesas 2013. gada 10. oktobra spriedumu pieteicējas pieteikums apmierināts daļā, atceļot pārsūdzēto lēmumu daļā, ar kuru pieteicējai noteikts pienākums samaksāt nokavējuma naudu ievedmuitas nodoklim 1318,62 latus un soda naudu 2830,55 latus, nokavējuma naudu pievienotās vērtības nodoklim 276,92 latus un soda naudu 356,65 latus. Pārējā daļā pieteikums noraidīts.

Spriedums pamatots ar turpmāk minētajiem argumentiem.

[4.1] Lietā nav strīda par to, ka pieteicēja ieveda brīvam apgrozījumam Eiropas Savienības teritorijā preces no Kambodžas uzņēmumiem *Bestway Industrial Co. Ltd* un *Atlantic Cycle Co. Ltd*.

[4.2] Padomes 1992. gada 12. oktobra Regulas (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi (turpmāk – Muitas kodekss) 20. panta 1. punkts noteic, ka muitas parāda rašanās gadījumā likumā noteikto muitas nodokļu pamats ir Eiropas Kopienu muitas tarifs. Saskaņā ar šā panta 3. punkta „d" apakšpunktu Eiropas Kopienu muitas tarifā ietilpst preferenciāli tarifa pasākumi, ko atsevišķām valstīm vai valstu grupām paredz līgumi ar Kopienu, kuros paredzēta tarifa preferenču režīma piešķiršana.

Atbilstoši Muitas kodeksa 27. pantam noteikumi par preferenciālu preču izcelsmi nosaka, ka atvieglojumu saņemšanai uz precēm attiecināma 20. panta 3. punkta „d" apakšpunktā minētā izcelsme.

Saskaņā ar Komisijas 1993. gada 2. jūlija Regulas (EEK) Nr. 2454/93, ar ko nosaka īstenošanas noteikumus Padomes Regulai (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi (turpmāk – Muitas kodeksa īstenošanas regula) 72. pantu Kambodža ir viena no reģionālās kumulācijas valstīm, kas izmanto vispārējo priekšrocību sistēmu, un produktu, kura izcelsme ir kādā no šīs reģionālās grupas valstīm un ko turpmāk izmanto ražošanā citā grupas valstī, izcelsme ir turpmākās apstrādes valstī (reģionālā kumulācija). Atbilstoši Muitas kodeksa īstenošanas regulas 72. panta 4. punktam (*acīmredzot domāts 72.a panta 4. punkts*) tādu preču, kas no vienas reģionālās grupas valsts izvestas uz citu tās pašas grupas valsti izmantošanai tālākā apstrādē vai pārstrādē, vai atkalizvešanai, neveicot apstrādi vai pārstrādi, izcelsmes statusu pierāda ar A formas izcelsmes sertifikātu, kas izsniegts pirmajā valstī.

[4.3] Tiesa secināja, ka muitas parāds ir radies muitas dienestu kļūdas dēļ. Šādu kļūdu par maksājumu atbildīgā persona nevar praktiski konstatēt, jo izcelsmes sertifikātus ir izdevušas trešo valstu kompetentās iestādes. Secīgi, lai atspēkotu kļūdas prezumpciju, ir jākonstatē, ka preču izcelsmes sertifikāts pamatojas uz eksportētāja nepareizi sniegtiem faktiem.

[4.4] Spriedumā norādīts, ka pieteicēja nav iesniegusi pierādījumus, kas apstiprina, ka preferenciālais tarifs strīdus precēm ir piemērots pamatoti. Par šādu pierādījumu nav uzskatāma Kambodžas Ekonomikas ministrijas atbilde uz Ungārijas muitas iestādes pieprasījumu, jo minētā atbilde, pirmkārt, sniegta par konkrētu A formas sertifikātu. Otrkārt, atbildē sniegtā informācija, ka eksportētājs iesniedza pareizu faktu kopumu, ir pretrunā OLAF konstatētajam, ka A formas sertifikāti ir izsniegti uz maldinošas un nepareizas informācijas pamata. Treškārt, Kambodžas Tirdzniecības ministrija, atbildot uz dienesta pieprasījumu par sertifikātiem, uz kuru pamata pieteicēja ieveda strīdus preces, ir norādījusi, ka tai nav iespējams nodrošināt nepieciešamo dokumentāciju, lai pārbaudītu konkrēto sertifikātu piešķiršanas pamatotību. Tādēļ tiesa atzina par pamatotu dienesta secinājumu, ka preferenciālais tarifs precēm piemērots nepamatoti un ir piemērojama ievedmuitas tarifa likme 14 procentu apmērā no preču muitas vērtības. Secīgi dienests ir pamatoti noteicis pieteicējai ievedmuitas nodokļa parādu 5661,10 latu apmērā.

Tā kā konkrētajā gadījumā bija maksājams ievedmuitas nodoklis, kuru pieteicēja nebija iekļāvusi preču muitas vērtībā, dienests pamatoti aprēķināja pievienotās vērtības nodokļa parādu 1188,84 latus.

[4.5] Tiesa norādīja, ka pienākums samaksāt gan ievedmuitas nodokli, gan pievienotās vērtības nodokli importa gadījumā rodas brīdī, kad tiek pieņemta deklarācija.

[4.6] Spriedumā konstatēts, ka dienestam nebija pamata aprēķināt nokavējuma naudu par periodu no muitas deklarācijas iesniegšanas līdz lēmuma pieņemšanai audita lietā. Tādēļ pārsūdzētais lēmums daļā par aprēķināto nokavējuma naudu ir atceļams.

[4.7] Tiesa atzina, ka nav konstatējama pieteicējas vaina muitas normatīvo aktu pārkāpšanā. Proti, pieteicēja, deklarējot strīdus preces un piemērojot samazinātu muitas nodokļa likmi, ir pamatojusies uz Kambodžas kompetentās iestādes izsniegtiem A formas sertifikātiem, kuru autentiskumu pieteicējai nebija pamata apšaubīt. Šo sertifikātu autentiskumu sākotnēji neapšaubīja arī dienests. Tikai vēlāk OLAF veiktajā pārbaudē atklājās tādi fakti, kas ļāva apšaubīt preču

preferenciālo izcelsmi. Šos faktus strīdus preču deklarēšanas brīdī pieteicēja, pat ievērojot pienācīgu rūpību, nevarēja un tai arī nevajadzēja atklāt. Līdz ar to tiesa uzskatīja, ka soda naudas piemērošana konkrētajā gadījumā ir nesamērīga, tādēļ pārsūdzētais lēmums daļā par piemēroto soda naudu ir atceļams.

[5] Par Administratīvās rajona tiesas 2013. gada 10. oktobra spriedumu daļā, ar kuru noraidīts pieteicējas pieteikums daļā, pieteicēja iesniedza apelācijas sūdzību, kas pamatota ar turpmāk minētajiem apsvērumiem.

[5.1] Dienests, pamatojoties uz Muitas kodeksa 97.t pantu, pieprasīja Kambodžas kompetentajai iestādei veikt papildu pārbaudi. Dienests nav paskaidrojis un tiesa nav devusi juridisku vērtējumu tam, kāpēc nepieciešams veikt atkārtotu pārbaudi, ja OLAF jau ir veicis izmeklēšanu par iespējamo izvairīšanos no muitas nodokļu un antidempinga maksājumu veikšanas, kas noteikti saskaņā ar ievedmuitas tarifu likmēm par velosipēdiem, kas no Kambodžas ievesti Eiropas Savienībā laika posmā no 2006. gada līdz 2009. gadam, un ir sastādījis atzinumu, ar kuru pamatots pārsūdzētais lēmums. Ja dienests nepiekrīt vai apšauba OLAF ziņojumu, nav saprotams, kāpēc pieņemts pārsūdzētais lēmums.

[5.2] Dienests un tiesa ir nepareizi piemērojuši Eiropas Savienības Tiesas judikatūru par Muitas kodeksa īstenošanas regulas 220. panta 2. punkta „b" apakšpunkta piemērošanu. Šajā normā tiek atrunāta situācija, kad nevar veikt pēcmuitošanas pārbaudi, ja eksportētājs pārbaudes veikšanas brīdī ir beidzis ražošanu un faktiski kā juridiska persona nepastāv. No OLAF ziņojuma izriet, ka ražošana pārbaudes brīdī nebija izbeigta un tika iesniegti visi nepieciešamie dokumenti, lai pārbaudi varētu veikt.

[5.3] Eiropas Komisijas 2012. gada 30. novembra lēmumā Nr. C(2012) 8694 atzīts, ka Kambodžas kompetentās iestādes ir pieļāvušas kļūdu, izsniedzot A formas sertifikātus, un ka iegrāmatošanas neveikšana vai importa nodevu atlaišana ir pamatota. Nav saprotams, kāpēc dienests šo informāciju ir ignorējis un nav pieņēmis lēmumu par nodokļu atlaišanu pieteicējai. Jāņem arī vērā, ka dienests ir atzinis, ka tad, kad pieteicēja deklarēja preces, ne pieteicējai, ne dienestam nebija šaubu, ka A formas sertifikāti ir izsniegti pareizi, un to, ka pieteicēja nodokļu deklarācijās sniedza patiesu informāciju un nepārkāpa likuma normas. Arī pirmās instances tiesa nekonstatēja, ka pieteicēja, deklarējot preces, ir rīkojusies ļaunprātīgi.

[6] Par Administratīvās rajona tiesas 2013. gada 10. oktobra spriedumu daļā, ar kuru pieteicējas pieteikums apmierināts daļā, dienests iesniedza apelācijas sūdzību, kas pamatota ar turpmāk minētajiem apsvērumiem.

[6.1] Atbilstoši Eiropas Komisijas 2013. gada 5. aprīļa vēstulē (adresēta Finanšu ministrijai) norādītajam, Muitas kodeksa normām, Eiropas Savienības Tiesas sniegtajai Muitas kodeksa normu interpretācijai un Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvā Nr. 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu norādītajam nacionālajās tiesībās ir ietverts regulējums nokavējuma naudas aprēķināšanai muitas parāda rašanās gadījumā saistībā ar periodu starp muitas parāda rašanos, ierakstīšanu kontos un turpmāko piedziņu. Proti, likuma „Par nodokļiem un nodevām" 29. panta otrā, trešā daļa un 32. panta pirmā, otrā, trešā daļa. Pārsūdzētais lēmums pamatots ar minētajām tiesību normām.

No Muitas kodeksa 4. panta 9. punkta un 201. panta 1. punkta „a" apakšpunkta un 2. punkta izriet, ka ievedmuitas nodoklis un pievienotās vērtības nodoklis maksājams brīdī, kad tiek pieņemta muitas deklarācija, tas ir, brīdī, kad tiek noformēts vienots administratīvais dokuments un prece tiek deklarēta izlaišanai brīvam apgrozījumam. Par nodokļu samaksas termiņa kavējumu tiek aprēķināta nokavējuma nauda saskaņā ar likuma „Par nodokļiem un nodevām". Saskaņā ar likuma „Par nodokļiem un nodevām" 32. panta astoto daļu un Muitas kodeksa 232. pantu nokavējuma nauda ir paredzēta, lai tiktu nodrošināta lēmumā norādītā muitas parāda savlaicīga samaksa lēmumā norādītajā termiņā.

Tiesa nepamatoti nepiemēroja Muitas kodeksa 4. panta 9. punktu, 199. panta 1. punktu, 201. panta 1. punkta „a" apakšpunktu un 2. punktu, nepareizi interpretēja Muitas kodeksa 220. panta 1. punktu.

[6.2] Atsaucoties uz Muitas kodeksa 78. panta 3. punktu, likuma „Par nodokļiem un nodevām" 1. panta 23. punktu un 32. panta pirmo daļu, Senāta un Eiropas Savienības Tiesas judikatūru, dienests norāda, ka pieteicējas rīcībā ir konstatējama vaina, kas izpaudās kā neuzmanība likuma prasību neievērošanā. Līdz ar to pieteicējai ir aprēķināma soda nauda par budžetā iemaksājamās nodokļa summas samazināšanu.

[7] Dienests rakstveida paskaidrojumā par pieteicējas apelācijas sūdzību norāda, ka tā nav pamatota un ir noraidāma.

[8] Ar Administratīvās apgabaltiesas 2015. gada 28. aprīļa spriedumu pieteikums apmierināts daļā, atceļot pārsūdzēto lēmumu daļā, ar kuru pieteicējai noteikts pienākums samaksāt ievedmuitas nodokļa un pievienotās vērtības nodokļa soda naudu 3187,20 latus.

Ar Senāta 2018. gada 3. jūlija spriedumu apgabaltiesas 2015. gada 28. aprīļa spriedums atcelts un lieta nosūtīta apgabaltiesai jaunai izskatīšanai.

Izskatījusi lietu no jauna, Administratīvā apgabaltiesa ar 2019. gada 11. aprīļa spriedumu pieteikumu noraidīja.

Ar Senāta 2021. gada 29. oktobra spriedumu apgabaltiesas 2019. gada 11. aprīļa spriedums atcelts un lieta nosūtīta apgabaltiesai jaunai izskatīšanai.

[9] Pieteicēja papildu paskaidrojumos norādījusi turpmāk minētos apsvērumus.

[9.1] Dienests nekad nav izvirzījis pretenzijas pret pieteicēju sakarā ar to, ka pieteicēja nebūtu iesniegusi visus darījumu apliecinošos vai normatīvajos aktos paredzētos preces deklarācijas veikšanai nepieciešamos dokumentus. Tieši pretēji, muitas iestāde ir norādījusi, ka, deklarējot preci, visi dokumenti no pieteicējas ir saņemti.

[9.2] Pieteicējai kā preces importētājai nav pienākums ikvienā gadījumā skaidrot un pārbaudīt apstākļus, kādos

eksportēšanas valsts muitas iestāde izsniedza A formas sertifikātu, tostarp pārbaudīt eksportētāja darbības preču ražošanā. Šāds pienākums importētājam ir tikai tad, ja tam ir acīmredzami iemesli šaubīties par izcelsmes sertifikāta patiesumu.

[9.3] Fakts, ka Vācijas muitas dienesti ir konstatējuši preču nosūtītāja labticīgumu un ir atbrīvojuši no muitas nodokļu iegrāmatošanas, apliecina pieteicējas kā preču saņēmējas labticīgumu.

[9.4] Tiesa nav vērtējusi, vai dienests vispār ir meklējis pierādījumus un pamatojis, ka pieteicēja bija atbildīga par to, ka visi preferenču režīma nosacījumi netika izpildīti, tādējādi pārkāpjot Administratīvā procesa likuma 103. panta otro daļu.

[9.5] Dienests nav norādījis, ka pieteicēja rīkojusies negodprātīgi, norādot kādas darbības pieteicējai bija jāveic, vai arī kādas tieši darbības pieteicēja neveica un tādējādi pieļāva, ka muitas iestādei tika iesniegti nederīgi A formas sertifikāti. Pārsūdzētais lēmums pamatots ar OLAF ziņojumu un fakta konstatāciju, ka pieteicēja konkrētajā laikā ievedusi velosipēdus.

[9.6] Lietā ir izvērtējams, vai ir izpildījušies visi kumulatīvie nosacījumi pieteicējas atzīšanai par labticīgu un tās atbrīvošanai no pienākuma maksāt pēcmuitošanas rezultātā konstatētos parādus.

Motīvu daļa

[10] Pārbaudījusi lietas materiālus un izvērtējusi lietā esošos pierādījumus, apgabaltiesa atzīst, ka pieteicējas apelācijas sūdzība ir pamatota, dienesta apelācijas sūdzība nav pamatota un pieteikums ir apmierināms.

[11] Lietā ir strīds par to, vai dienests pieteicējai pamatoti un tiesiski noteica pienākumu nomaksāt budžetā papildu ievedmuitas nodokli un pievienotās vērtības nodokli par Kambodžas uzņēmumu *Bestway Industrial Co., Ltd* un *Atlantic Cycle Co., Ltd* ražoto divriteņu importu.

Lietā nav strīda, ka pieteicēja, 2009. gada 16. martā noformējot VAD IMA Nr. 0210/9-605941 un 2009. gada 19. maijā VAD IMA Nr. 0210/9-611481, ieveda brīvam apgrozījumam Eiropas Savienības teritorijā velosipēdus, kas ražoti Kambodžas uzņēmumos *Bestway Industrial Co., Ltd* un *Atlantic Cycle Co., Ltd*. Saistībā ar šiem velosipēdiem pieteicēja muitas iestādē iesniedza Kambodžas VPR A formas sertifikātus Nr. KHLV90440237 un Nr. KHLV9042307 nodokļu aprēķinam, saistībā ar preferenciālā tarifa atvieglojumu, piemērojot muitas nodokļa likmi 0 procentu apmērā.

Savukārt dienests pārsūdzētajā lēmumā norādījis, ka precēm (velosipēdiem), ko brīvam apgrozījumam ieveda pieteicēja, nebija pamata piešķirt preferenciālo izcelsmi un piemērot Muitas kodeksa īstenošanas regulas 67. pantā noteiktās vispārējās tarifu preferences, jo dienests ir noskaidrojis, ka ir izsniegts nepareizs A formas izcelsmes sertifikāts.

[12] Muitas kodeksa 78. panta 3. punkts noteic, ka gadījumā, ja deklarācijas pārskatīšanas rezultātā vai pēcmuitas pārbaudē atklājas, ka attiecīgās muitas procedūras noteikumi ir piemēroti, pamatojoties uz nepatiesu vai nepilnīgu informāciju, muitas dienesti saskaņā ar pastāvošajiem noteikumiem veic pasākumus, kas nepieciešami, lai stāvokli izlabotu, ņemot vērā tiem pieejamo jauno informāciju. Kodeksa 217. panta 1. punkts paredz, ka ikvienu muitas parāda rezultātā radušos ievedmuitas vai izvedmuitas nodokļa summu muitas dienesti aprēķina, tiklīdz to rīcībā ir nepieciešamie dati un ieraksta uzskaites dokumentos vai jebkurā citā līdzvērtīgā dokumentā (iegrāmatošana).

No citētajām tiesību normām izriet, ka muitas dienesti ir tiesīgi aprēķināt maksājamo ievedmuitas parādu tad, kad to rīcībā nonāk šāda parāda aprēķināšanai nepieciešamās ziņas. Turklāt nav nekāda pamata uzskatīt, ka pēcmuitošanas pārbaudē nebūtu pieļaujams veikt pārbaudes arī par preču izcelsmi apliecinošiem dokumentiem, jo no tiem, kā tas ir izskatāmajā lietā, tiešā veidā var būt atkarīgs muitas nodokļa aprēķins.

Vienlaikus vērā ņemams arī tas, ka Muitas kodeksa normās ir ietverts regulējums, atbilstoši kuram persona noteiktu priekšnosacījumu izpildes gadījumā var tikt atbrīvota no muitas nodokļa samaksas. Muitas kodeksa 220. panta 2. punkta „b" apakšpunkts noteic, ka, izņemot gadījumus, kas minēti 217. panta 1. punkta otrajā un trešajā ievilkumā, vēlāku iegrāmatošanu nedrīkst izdarīt, ja pēc likuma apliekamā muitas nodokļa summa kļūdaini iegrāmatota muitas dienestu kļūdas dēļ, kuru attaisnojošu iemeslu dēļ nav varējusi atklāt persona, kas atbild par samaksu, ja pēdējā rīkojusies labticīgi un ievērojusi visus spēkā esošos noteikumus par muitas deklarāciju.

[13] Apgabaltiesas vērtējumā, dienesta iegūtās ziņas ļauj secināt, ka pieteicējas iesniegtie VPR A formas sertifikāti neapstiprina importēto velosipēdu preferenciālo izcelsmi. Proti, dienestā ir saņemts OLAF ziņojums lietā Nr. OF/2008/0594, kurā norādīts, ka laikā no 2009. gada 19. jūnija līdz 2. jūlijam organizēta misija Pnompeņā, Kambodžā, ar mērķi izmeklēt iespējamo izvairīšanos no muitas nodokļu un antidempinga maksājumu veikšanas, kas noteikti saskaņā ar ievedmuitas tarifu likmēm par velosipēdiem, ievestiem Eiropas Savienībā no Kambodžas laikā no 2006. gada līdz 2009. gadam. Ziņojumā tostarp norādīts, ka Kambodžas iestādes bija izsniegušas A formas sertifikātus, piemērojot reģionālās kumulācijas (ASEAN) noteikumus, nepārliecinoties par to, vai attiecībā uz rezerves daļām, kas bija ievestas no citām ASEAN valstīm un izmantotas Kambodžā ražotajos velosipēdos, bija pieejams nepieciešamais preferenciālās izcelsmes apliecinājums – VPR A formas sertifikāts. Tāpat norādīts, ka uzņēmumu sagatavotie izmaksu sadalījumi, kas bija pamatā, lai saņemtu VPR A formas sertifikātus, un kas liecināja, ka attiecībā uz velosipēdiem bija izpildīti Kambodžas preferenciālās izcelsmes noteikumi, bija nepareizi. Abiem uzņēmumiem izsniegtie VPR A formas sertifikāti ir jāuzskata par nederīgiem, jo tie bija izsniegti, pamatojoties uz nepareizu un maldinošu informāciju. OLAF ziņojumā norādījis, ka savāktie pierādījumi ir pietiekami, lai konstatētu, ka VPR A formas izcelsmes sertifikāti, kas tika izsniegti saistībā ar velosipēdu eksportu no Kambodžas, ir nederīgi.

Ņemot vērā šo ziņojumā sniegto informāciju un izdarītos secinājumus, kā arī to, ka atbilstoši Eiropas Parlamenta un

Padomes 1999. gada 25. maija Regulas (EK) Nr. 1073/19999 par izmeklēšanu, ko veic Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (OLAF), 9. panta 1. un 2. punktam OLAF veiktās izmeklēšanas rezultātā sagatavotajiem ziņojumiem ir piešķirams pierādījuma statuss, dienests pamatoti secināja, ka pieteicējas iesniegtie VPR A formas sertifikāti neapstiprina importēto velosipēdu preferenciālo izcelsmi. To pēc būtības apstiprina arī pēc dienesta pieprasījuma Kambodžas Tirdzniecības ministrijas sniegtā atbilde (*lietas 1. sējuma 222. – 226. lapa*), kurā norādīts, ka, lai arī ministrija ir pārliecināta, ka A formas sertifikāts pilnībā atbilst Eiropas Savienības prasībām par izcelsmes noteikumiem, tomēr tā nevar nodrošināt no ražotājiem dokumentāciju, kas nepieciešama, lai pārliecinoši pierādītu, vai apskatāmajiem velosipēdiem pareizi vai nepareizi tika piešķirts A formas sertifikāts. Līdz ar to dienesta rīcība, saistībā ar pēcmuitošanas procesā iegūto informāciju papildus pieteicējai aprēķinot muitas nodokli un pievienotās vērtības nodokli, vispārīgi būtu atzīstama par pamatotu.

Kā jau norādīts iepriekš, tad no šāda pienākuma pieteicēja varētu tikt atbrīvota tikai izņēmuma gadījumā, ja tiek konstatēta noteiktu priekšnosacījumu esība. Līdz ar to apgabaltiesa pārbauda, vai lietā ir konstatējama Muitas kodeksa 220. panta 2. punkta „b" apakšpunktā paredzēto priekšnosacījumu esība.

[14] Eiropas Savienības Tiesa 2017. gada 16. marta spriedumā lietā Nr. C-47/16 norādījusi, ka Muitas kodeksa 220. panta 2. punkta „b" apakšpunkta mērķis ir aizsargāt personas, kas atbildīga par nodokļa samaksu, tiesisko paļāvību saistībā ar to, ka visi apstākļi un kritēriji, uz kuriem ir balstīts lēmums atgūt vai neatgūt muitas nodokļus, ir pamatoti (*sprieduma 23. punkts*). Pamatoti atsaukties uz tiesisko paļāvību saskaņā ar šo tiesību normu, lai uz viņu attiektos tajā paredzētais izņēmums no pēcmuitošanas piedziņas, importētājs var tikai tad, ja ir izpildīti trīs kumulatīvi nosacījumi.

Vispirms ir vajadzīgs, 1) lai nodokļa neiekasēšana būtu notikusi pašu kompetento iestāžu kļūdas dēļ, tad – 2) lai kompetento iestāžu pieļautā kļūda būtu tādas dabas, ko labticīga persona, kas ir atbildīga par samaksu, nevar saprātīgi atklāt, un visbeidzot – 3) lai persona, kas ir atbildīga par samaksu, būtu izpildījusi visus spēkā esošajā tiesiskajā regulējumā paredzētos noteikumus par muitas deklarāciju (*sprieduma 24. punkts*).

Turklāt ir jāievēro, ko minētās tiesību normas izpratnē nozīmē pašas iestādes „kļūda". Par iestādes kļūdu nav uzskatāms nepareizs izcelsmes sertifikāts, kas izsniegts eksportētāja rīcības dēļ. Šādā gadījumā atbilstoši pierādīšanas pienākuma sadales noteikumiem attiecīgajā jomā importēšanas valsts muitas iestādēm ir jāsniedz pierādījumi, ka eksportēšanas valsts muitas iestādes ir izsniegušas nepareizu sertifikātu eksportētāja sniegtā nepatiesā faktu izklāsta dēļ. Savukārt, ja eksportētāja nolaidības dēļ importēšanas valsts muitas iestādēm nav iespējams sniegt minēto pierādījumu, importētājam ir jāpierāda, ka sertifikāts tika sagatavots, pamatojoties uz eksportētāja veiktu patiesu faktu izklāstu (*sprieduma 46., 47. punkts*).

Savukārt Senāts izskatāmajā lietā ir norādījis, ka iestādes pašas kļūda ir aktīva tās rīcība, proti, kļūda ir, ja iestāde ir zinājusi vai tai bija jāzina, ka attiecīgais sertifikāts nav izsniedzams. Savukārt attiecībā uz importētāju šādā gadījumā ir būtiski, pirmkārt, vai tas šādu kļūdu varēja atklāt, t.i., vai bija jābūt acīmredzamām šaubām par sertifikātu patiesumu, un, otrkārt, vai importētājs pats ir iesniedzis visus dokumentus, ko tam iesniegt paredz nacionālās un Savienības tiesību normas. Savukārt runāt par to, vai no eksportētāja ir iegūstami sertifikāta izsniegšanu pamatojošie dokumenti, un tādējādi, vai pierādīšanas pienākums ir pārliekams uz importētāju, būtu pamats tad, ja iestādes kļūdas, tas ir, aktīvas rīcības, nebūtu (sk. *Senāta 2018. gada 3. jūlija sprieduma Nr. SKA-9/2018 (ECLI:LV:AT:2018:0703.A420820010.1.S) 18. punktu*).

Izskatāmajā gadījumā, kā jau to apgabaltiesa norādīja iepriekš, OLAF ziņojumā ir sniegta informācija, ka Kambodžas iestādes bija izsniegušas A formas sertifikātus, piemērojot reģionālās kumulācijas (ASEAN) noteikumus, nepārliecinoties par to, vai attiecībā uz rezerves daļām, kas bija ievestas no citām ASEAN valstīm un izmantotas Kambodžā ražotajos velosipēdos, bija pieejams nepieciešamais preferenciālās izcelsmes apliecinājums – VPR A formas sertifikāts. Plašāka informācija ir atklāta Kambodžas Ekonomikas ministrijas vēstulē (*lietas 1. sējuma 49. – 50. lapa*), kurā sniegta atbilde Ungārijas muitas iestādei saistībā tieši ar uzņēmuma *Atlantic Cycle Co., Ltd* ražotajiem velosipēdiem. Vēstulē norādīts, ka VPR A formas sertifikātu izdošanā ir pieļautas kļūdas, cita starpā atzīts, ka Kambodžas kompetentā iestāde kā pierādījumus par to, ka ievestajām rezerves daļām bija Dienvidāzijas valstu izcelsme, ir pieņēmusi D formas sertifikātus, kas nav pieņemams izcelsmes apliecinājums, vienā VPR A formas sertifikātā pārlieku plaši ir apkopoti dažādu velosipēdu modeļi, kā arī atzīts, ka izmantotas cenas, kas deklarētas Kambodžas investīciju iestādēm investīciju mērķu nodrošināšanai, nevis atbilstošas muitas vērtības.

Norādītā informācija ļauj secināt, ka Kambodžas kompetentajām iestādēm bija jāzina, ka velosipēdi neatbilst izdotajiem sertifikātiem, līdz ar ko var secināt, ka neatbilstošu VPR A formas sertifikātu izsniegšana bija tieši muitas iestāžu kļūda.

[15] Vērtējot to, vai konkrētajā gadījumā ir konstatējama kompetento iestāžu pieļauta kļūda, būtiska nozīme ir piešķirama Eiropas Komisijas 2012. gada 30. novembra lēmumā Nr. C(2012) 8694 izdarītajiem secinājumiem.

Proti, Muitas kodeksa īstenošanas regulas 875. pantā noteikts, ka gadījumā, ja 873. pantā norādītajā lēmumā ir konstatēts, ka izskatāmās lietas apstākļi ir tādi, ka attiecīgie nodokļi nav jāiegrāmato, Komisija var precizēt nosacījumus, ar kādiem dalībvalstis var atturēties no nodokļu pēcmuitošanas iegrāmatošanas gadījumos, kuri skar līdzvērtīgus faktiskos un tiesiskos jautājumus. Senāts līdzīga rakstura lietā saistībā ar prejudiciāla nolēmuma pieņemšanu uzdeva Eiropas Savienības Tiesai jautājumu, vai Muitas kodeksa īstenošanas regulas 875. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka dalībvalstij ir saistošs Komisijas lēmums šīs regulas 873. panta izpratnē, kas adresēts citai dalībvalstij un pieņemts, pamatojoties uz OLAF ziņojumu, kurš attiecas uz trešās valsts iestāžu un eksportētāja rīcību. Atbildot uz šo jautājumu, Eiropas Savienības Tiesa norādīja, ka dalībvalstij un, konkrētāk, tās administratīvajām iestādēm un tiesām (*šajā nozīmē skat. 2008. gada*

20. novembra sprieduma lietā Heuschen & Schrouff Ori?ntal Foods Trading, Nr. C-375/07, EU:C:2008:645, 64. punktu) ar Komisijas precizētajiem nosacījumiem ir saistošs tās vērtējums lēmumā, kurš pieņemts, pamatojoties uz Īstenošanas regulas 873. pantu, attiecībā uz citu dalībvalsti, gadījumos, kuri skar līdzvērtīgus faktiskos un tiesiskos jautājumus (sk. *Eiropas Savienības Tiesas 2017. gada 26. oktobra sprieduma lietā Nr. C-407/16 69. punktu*).

Lietā, kurā Eiropas Komisija 2012. gada 30. novembrī pieņēma lēmumu Nr. C(2012) 8694, Somija lūdza Komisiju sniegt atbildi par Muitas kodeksa 220. panta 2. punkta „b" apakšpunkta piemērošanu tieši saistībā ar atteikšanās no ievedmuitas nodokļa iegrāmatošanas pamatotību apstākļos, kad Somijas uzņēmums importēja velosipēdus no Kambodžas un OLAF bija veicis tā kompetencē esošu pārbaudi. Apgabaltiesas vērtējumā, izskatāmajā lietā strīds ir par ļoti līdzīgiem tiesiskajiem un faktiskajiem jautājumiem, tādēļ ir pamats atsaukties uz Eiropas Komisijas izdarītajiem secinājumiem.

Lēmumā Nr. C(2012) 8694 norādīts, ka, lai ievestajām precēm piemērotu preferenciālā tarifa režīmu, bija nepieciešams uzrādīt VPR A formas izcelsmes sertifikātu. Kompetentās Kambodžas iestādes ir pieļāvušas kļūdu, izsniedzot A formas sertifikātus un kā pierādījumus, ka preču izcelsme ir ASEAN valstīs, pieņemot B vai D formas sertifikātus. Saskaņā ar VPR noteikumiem B un D formas sertifikāti nav pieņemami kā pierādījumi, kas apliecina izcelsmi atbilstoši reģionālajiem kumulācijas noteikumiem. Faktiski dažādos paziņojumos, kas 2010. gadā adresēti Igaunijas, Francijas, Itālijas un Spānijas muitas iestādēm, atbildot uz šo iestāžu pieprasījumiem par A formas izcelsmes sertifikātu pārbaudi, Kambodžas kompetentās iestādes atzina kļūdas, izsniedzot A formas sertifikātus. Kambodžas varas iestādes atzina, ka kļūdaini ir pieņēmušas B vai D formas sertifikātus, kurus izdevuši citi reģionālās kumulācijas grupas dalībnieki. Kambodžas kompetentās iestādes atzina, ka tās, izdodot kopēju A formas izcelsmes sertifikātu, ir nepareizi atspoguļojušas dažādu velosipēdu modeļus, un ka cenas, kas tika izmantotas, nebija reālās cenas. Papildus tam iestādes norādīja, ka gadījumā, ja pēcāk tiktu veiktas atbilstošas procedūras, tad lielākā daļa velosipēdu, attiecībā uz kuriem kļūdaini tika izsniegts A formas sertifikāts, joprojām kvalificētos A formas izcelsmes sertifikāta saņemšanai. Kambodžas atbildīgās iestādes ir apstiprinājušas, ka A formas izcelsmes sertifikātus izsniedza Tirdzniecības ministrija, ka sertifikāti atbilda precēm, kas tika eksportētas no Kambodžas un ka paraksti un zīmogi bija īsti. Ievērojot norādīto, Eiropas Komisija atzina, ka lietas apstākļi norāda uz aktīvu pašu Kambodžas iestāžu pieļautu kļūdu, ko dalībniekam, kas darbojas labā ticībā atbilstoši Muitas kodeksa 220.panta otrās daļas „b" apakšpunktam, nebija iespējams atklāt.

Apgabaltiesas vērtējumā, norādītais ļauj izdarīt pārliecinošu secinājumu, ka kļūdainu VPR A formas sertifikātu Nr. KHLV90440237 un Nr. KHLV9042307 izsniegšana bija aktīva Kambodžas muitas iestāžu kļūda. Tā kā lietā ir konstatējama pirmā Muitas kodeksa 220. panta 2. punkta „b" apakšpunktā paredzētā kumulatīvā kritērija esība, secīgi pārbaudāma pārējo divu kritēriju esība – vai pieteicēja ir rīkojusies labā ticībā un ir izpildījusi visas formalitātes, ko prasa muitas tiesību akti.

[16] Pārbaudot to, vai pieteicēja izskatāmajā lietā ir rīkojusies labticīgi, nozīme ir piešķirama tam, ka pieteicēja Kambodžas uzņēmumos *Bestway Industrial Co. Ltd* un *Atlantic Cycle Co. Ltd* ražotos divriteņus iegādājās nevis nepastarpināti no ražotājiem, bet gan no Vācijas uzņēmuma *Felt GMBH*. Tas ir secināms no: 1) 2009. gada 16. marta VAD IMA Nr. 0210/9-605941 un 2009. gada 19. maija VAD IMA Nr. 0210/9-611481 2. ailē norādītā, ka preces tiek piegādātas caur *Felt GMBH*; 2) 2009. gada 16. marta un 18. maija deklarāciju par ziņām attiecībā uz muitas vērtību 1. ailē norādītā, ka preču pārdevējs ir *Felt GMBH*; 3) *Felt GMBH* izrakstītajiem rēķiniem Nr. FE0902-4 un Nr. TD-090409C. Pieteicēja arī ir iesniegusi 2009. gada 1. martā starp *Felt GMBH* un pieteicēju noslēgto starptautiskās izplatīšanas līgumu, atbilstoši kuram pieteicēja rīkojas kā *Felt GMBH* preču izplatītāja.

Līdzīga rakstura lietā Senāts cita starpā uzdeva prejudiciālu jautājumu, vai Muitas kodeksa 220. panta 2. punkta „b" apakšpunkta piemērošanā, vērtējot attaisnojošu iemeslu esību un labticību apliekamās personas rīcībā, konkrētos apstākļos var tikt piešķirta nozīme apstāklim, ka darījums par preču ievešanu balstīts uz distribūcijas līguma pamata. Eiropas Savienības Tiesa, atbildot uz šo jautājumu norādīja, ka Muitas kodeksa 220. panta 2. punkta „b" apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tas, ka importētājs preces ir ievedis, pamatojoties uz distribūcijas līgumu, neietekmē viņa spēju atsaukties uz tiesisko paļāvību ar tādiem pašiem nosacījumiem kā importētajam, kurš preces ir ievedis, tās tieši nopērkot no eksportētāja, proti, ja vienlaicīgi ir izpildīti trīs nosacījumi (sk. *Eiropas Savienības Tiesas 2017. gada 26. oktobra sprieduma lietā Nr. C-407/16 SIA „Aqua Pro" pret Valsts ieņēmumu dienestu 87. punktu*).

Ievērojot minētās Eiropas Savienības Tiesas atziņas, apgabaltiesas vērtējumā, pieteicējas rīcība un tās labticīgums konkrētajā gadījumā ir novērtējams kopsakarā ar preču piegādātāja un preču zīmes turētāja rīcību.

[17] Pieteicēja lietā iesniedza Vācijas Galvenās muitas pārvaldes 2019. gada 27. marta atbildes vēstuli ar tulkojumu (*lietas 2. sējuma 264. – 265. lapa*), kurā sniegta informācija par lietu, kuras ietvaros kompetentā Vācijas muitas iestāde atlaida *Felt GmbH* muitas nodokļus saistībā ar velosipēdu importu no Kambodžas. Vēstulē norādīts, ka pārbaudes ietvaros konstatēts, ka Komisija jau ar lēmumu REC 01/2011 līdzīgā gadījumā ir konstatējusi, ka attiecīgajā situācijā ir konstatējams Muitas kodeksa 220. panta 2. punkta „b" apakšpunkta gadījums, ko var attiecināt uz Kambodžas atbildīgajām iestādēm, un ka labticīgs iesaistītais dalībnieks to nevarēja atpazīt. Šos Komisijas konstatētos apstākļus varēja attiecināt arī uz pārbaudāmo gadījumu.

Lai varētu pārbaudīt Muitas kodeksa 220. panta 2. punkta „b" apakšpunktā norādīto kritēriju par kļūdas atpazīšanas iespējamību no muitas parādnieka puses, bija jāņem vērā arī *Felt GmbH* darbības, izvērtējot iespēju piemērot Muitas kodeksa 220. panta 2. punkta „a" apakšpunktu. *Felt GmbH* pārsūdzības procesā ticamā veidā izklāstīja, ka ir iepazinusies ar noteikumiem un nosacījumiem attiecībā uz savu tirdzniecības darījumu, kā arī ar kritērijiem, lai varētu izmantot muitas

preferences, jo tā cita starpā uz vietas pie divriteņu ražotāja ir noskaidrojusi ražošanas apstākļus un ir pārbaudījusi, vai tiešām tiek ievēroti preferenču nosacījumi. No iesniegtās informācijas varēja secināt, ka *Felt GmbH* bija izpildījusi savu pienākumu par rūpīgu attieksmi. Vēstulē arī norādīts, ka saskaņā ar pieejamo paziņojumu *Felt GmbH*, cita starpā, vairākas reizes apmeklēja attiecīgās rūpnīcas Kambodžā, lai uz vietas pārbaudītu ražošanas procesu un preferenču nosacījumu ievērošanu katram pasūtītajam divriteņu modelim.

Ievērojot lietā iepriekš noskaidroto, ka pieteicējai bija līgumiskas attiecības tieši ar *Felt Gmbh*, nevis velosipēdu ražotājiem, un to, ka Vācijas kompetentās muitas iestādes ir sniegušas apstiprinājumu tam, ka pārbaužu rezultātā iegūtā informācija bija pietiekoša secinājumu izdarīšanai, ka *Felt GmbH* bija izpildījis savu pienākumu par rūpīgu attieksmi, apgabaltiesa atzīst, ka par labticīgu ir atzīstama arī pieteicējas rīcība.

Būtu nesaprātīgi pieprasīt, lai pieteicēja kā darījumu ķēdes tālākais posms veiktu apjomīgākas vai detalizētākas pārbaudes, kā to ir veicis Vācijas uzņēmums kā preču tiešais pasūtītājs pie ražotāja. Ņemot vērā, ka atbilstoši Vācijas kompetentās iestādes sniegtajām ziņām *Felt GmbH* ir veicis katra pasūtītā divriteņa modeļa pārbaudi par preferenču nosacījumu ievērošanu, pieteicējas tiesiskā paļāvība uz importētajai precei izsniegtajiem A formas sertifikātiem ir aizsargājama.

Izskatāmajā lietā apgabaltiesa arī nekonstatē apstākļus, kuriem objektīvi būtu jārada pieteicējai šaubas par to, ka precēm (velosipēdiem) pievienotie VPR A formas sertifikāti Nr. KHLV90440237 un Nr. KHLV9042307 ir kļūdaini. Arī dienests uz šādiem šaubas raisošiem apstākļiem nav norādījis.

Turklāt Senāts līdzīgā lietā ir norādījis, ka tas vien, ka uzņēmumam ir pietiekama pieredze konkrētajā tirgū, automātiski nenozīmē, ka tādējādi šim uzņēmumam ikvienā gadījumā ir jārodas šaubām par citu valstu muitas iestāžu rīcības pareizību un pamatotību un ikvienā gadījumā jāprezumē, ka muitas dienesti, izsniedzot preču izcelsmes sertifikātus, ir pieļāvuši kļūdu. No tiesību normām un arī no Eiropas Savienības Tiesas judikatūras atziņām neizriet vispārīgs importētāja pienākums sistemātiski pārbaudīt preču izcelsmes sertifikāta izsniegšanas apstākļus. Arī tad, ja importētājs ir pietiekami pieredzējis uzņēmējs, jābūt objektīvām šaubām, kas prasa importētāja reakciju uz šīm šaubām un atbilstošu rīcību (sk. *Senāta 2021. gada 11. oktobra sprieduma Nr. SKA-405/2021 (ECLI:LV:AT:2021:1011.A420824610.11.S) 12. punktu*).

[18] Ievērojot to, ka lietā ir konstatēta gan Kambodžas muitas iestāžu aktīva kļūda, gan tas, ka pieteicēja ir rīkojusies labticīgi un tās tiesiskā paļāvība uz Kambodžas muitas iestāžu izsniegtajiem A formas sertifikātiem ir aizsargājama, ir vērtējama trešā kritērija esība, proti, vai pieteicēja kā persona, kas ir atbildīga par samaksu, ir izpildījusi visus spēkā esošajā tiesiskajā regulējumā paredzētos noteikumus par muitas deklarāciju.

Apgabaltiesa, izvērtējot lietā esošos materiāliem, nekonstatē apstākļus, kas ļautu secināt, ka pieteicēja nebūtu ievērojusi kādu konkrētajai muitas procedūrai noteikto tiesisko pienākumu vai nebūtu sniegusi muitas dienestiem kādu informāciju. Uz to, ka pieteicēja nebūtu izpildījusi kādu tai noteikto tiesisko pienākumu vai nebūtu sniegusi nepieciešamo informāciju, ņemot vērā apgabaltiesas iepriekš atzīto, ka *Felt GmbH* veikto pārbaužu dēļ labticības kritēriju var attiecināt arī uz pieteicēju, ne pārsūdzētajā lēmumā, ne papildus paskaidrojumos nav norādījis arī dienests. Minētais nozīmē, ka konkrētajā lietā ir konstatējama arī trešā kritērija esība.

[19] Apkopojot norādīto, apgabaltiesa atzīst, ka izskatāmajā lietā attiecībā uz pieteicēju ir piemērojams Muitas kodeksa 220. panta 2. punkta „b" apakšpunktā paredzētais izņēmums, līdz ar ko dienesta aprēķinātā muitas parāda iegrāmatošana nav pieļaujama, jo muitas parāds radies muitas dienestu aktīvas kļūdas dēļ, kuru pieteicēja saprātīgi nevarēja atklāt, turklāt pieteicēja ir rīkojusies labticīgi un ievērojusi visus spēkā esošos noteikumus par muitas deklarāciju.

Šādos apstākļos pieteicējas pieteikums ir apmierināms un pārsūdzētais lēmums ir atceļams.

[20] Pirmās instances tiesa, lai arī ir izdarījusi pareizus secinājumus par to, ka muitas nodokļa parāds ir radies muitas dienestu kļūdas dēļ, kļūdaini ir atzinusi, ka pieteicēja, neiesniedzot nepieciešamos pierādījumus nav rīkojusies labticīgi, tādēļ tās spriedums nav pareizs.

[21] Administratīvā procesa likuma 124. panta pirmā daļa noteic, ka par pieteikumu par lietas ierosināšanu tiesā maksā valsts nodevu 30 *euro*. Savukārt minētā likuma 124. panta otrā daļa noteic, ka par apelācijas sūdzību maksā valsts novedu 60 *euro*.

Atbilstoši Administratīvā procesa likuma 126. panta pirmajai daļai, ja pieteikums pilnībā vai daļā apmierināts, tiesa piespriež no atbildētājas par labu pieteicējai tās samaksāto valsts nodevu.

Ievērojot minēto, no atbildētājas Latvijas Republikas par labu pieteicējai piespriežama tās samaksātā valsts nodeva par pieteikuma iesniegšanu tiesā 20 lati (*lietas 1. sējuma 12. lapa*), kā arī par apelācijas sūdzības iesniegšanu tiesā 40 lati (*lietas 2. sējuma 33. lapa*), kopā 60 lati (85,37 *euro*).

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 126. panta pirmo daļu, 307. un 309. pantu, 329. panta pirmo daļu, Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda

apmierināt sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Multisport” pieteikumu.

Atcelt ar pieņemšanas brīdi Valsts ieņēmumu dienesta 2010. gada 2. novembra lēmumu Nr. 22.4.6/56994.

Piespriest no Latvijas Republikas par labu sabiedrībai ar ierobežotu atbildību „Multisport” (reģ. Nr. 40003682165) tās samaksāto valsts nodevu 85,37 *euro*.

Spriedumu var pārsūdzēt Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamentā mēneša laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, kasācijas sūdzību iesniedzot Administratīvajā apgabaltiesā.

Tiesnesis referents O.Priedītis

Tiesnese I.Meldere

Tiesnese U.Mihailova